

עא:

השובר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) וְלֵעֵל טו' לְקַח עִבְדִּי;
(ב) וְקִדְּשֵׁהוּ כִּדְּמָה לְךָ;
(ג) וְכִדְּמָה לְךָ;
(ד) וְכִדְּמָה לְךָ;
(ה) וְכִדְּמָה לְךָ;
(ו) וְכִדְּמָה לְךָ;
(ז) וְכִדְּמָה לְךָ;
(ח) וְכִדְּמָה לְךָ;
(ט) וְכִדְּמָה לְךָ;
(י) וְכִדְּמָה לְךָ;
(יא) וְכִדְּמָה לְךָ;
(יב) וְכִדְּמָה לְךָ;
(יג) וְכִדְּמָה לְךָ;
(יד) וְכִדְּמָה לְךָ;
(טו) וְכִדְּמָה לְךָ;
(טז) וְכִדְּמָה לְךָ;
(יז) וְכִדְּמָה לְךָ;
(יח) וְכִדְּמָה לְךָ;
(יט) וְכִדְּמָה לְךָ;
(כ) וְכִדְּמָה לְךָ;

גליון הש"ס

תוס' ד"ה רבא וכו'
הרמב"ם פ"ה ד' ע"ב
לעיל דף ט' ע"ב
לעיל דף ט' ע"ב
לעיל דף ט' ע"ב
לעיל דף ט' ע"ב
לעיל דף ט' ע"ב
לעיל דף ט' ע"ב
לעיל דף ט' ע"ב
לעיל דף ט' ע"ב
לעיל דף ט' ע"ב
לעיל דף ט' ע"ב

הגהות הב"ח

(א) נ"ל וכו' וכו'
(ב) וכו' וכו' וכו'
(ג) וכו' וכו' וכו'
(ד) וכו' וכו' וכו'
(ה) וכו' וכו' וכו'
(ו) וכו' וכו' וכו'
(ז) וכו' וכו' וכו'
(ח) וכו' וכו' וכו'
(ט) וכו' וכו' וכו'
(י) וכו' וכו' וכו'
(יא) וכו' וכו' וכו'
(יב) וכו' וכו' וכו'
(יג) וכו' וכו' וכו'
(יד) וכו' וכו' וכו'
(טו) וכו' וכו' וכו'
(טז) וכו' וכו' וכו'
(יז) וכו' וכו' וכו'
(יח) וכו' וכו' וכו'
(יט) וכו' וכו' וכו'
(כ) וכו' וכו' וכו';

דמשיכיה עובד כוכבים. במדה קנייה ואע"ג דלא יחב זוזי והו
לכו זוזי הלואה גביה מקמי דלויי זין נסך דהא לא הו נסך עד
שנגע ביה ואפי' אי לא שקלי זוזי מנייהו שפיר דמי: **במנה דעובד**
כוכבים. דין שכלי אסרו והו זין נסך מקמי משיכה: **מדמטי**
לאוירא דמנא. דעובד כוכבים קנייה
עובד כוכבים בהגנה: **שמעט**
מניס כו'. ואזן איבעריי איבעריי לן
בהמוכר את הפסיה (נ"ב דף פה:):
עכסם קני' אוגוסט יז ככליו של
עובד כוכבים שמתעבד היין על פיו
כטיפה או כשני טיפין מקמי דנימטי
חמרל דישאל באירל דמנא דעובד
כוכבים וימסתר בההיא טיפת זין שכל
פיו: **דכוונתא.** פך קנא מחדית
דלדמר במועד קטן (דף ג:) וזמין
כוונתא ואין וזמין מחדית במועד:
כמאן. הא דלמר רב למישקל דמי
ברשא מחדית דיתמסר בההיא עכס:
דלא כרצן שמעון כ"ג. דקמי תמני'
זין נסך שכל לזכר כולו אסור

רש"ג אומר ומכר כולו לעובד כוכבים
חזן ממזי זין נסך שבו אלמנא משום
מערובת זין נסך לא מיתסר בהגנה
חמרל דישאל ואזן קיס לן כל מקום
שגנה רב שמעון (ו) במשנתו הלכה
כמותו: **מייא רבא טעמא אלל לרב.**
הך קושא למאן דמיית ליה אלל
לרב דלמר (ע"א) לנשייתא למישקל דמי
ברשא לדידיה לא מיתרייה דלחיה
אמר כהדיא דאין הלכה כרצן שמעון:
אלל מחדית שנתערב בחביות
אחרות דשקיל חד מנייהו ושדי
לגבר ואזין שרו בהגנה: **אכל לא**
זין ציין. דכי נתערב זין נסך ציין
כשר כולו אסור. ואי קשא אביי ורבא
היכי מיתרלי אתקפסיה דלמימר הא
אינהו הו קשישי מנייה טובא הא
מיקשי דהא במסכת בכורות (דף יג:)
התנינו אביי ורבא להך גמיי
אליבא דרבי יוחנן דאליביה קאמר
למימר לשמעיה וקבעיה בעלי תלמוד
כאן אמילתיה דלמימר: **גרעווא.**
שברי כספיה: **יחיד.** דלא קנייה
ולא מחייב לזכרה: **יחיד לים המלח.**
דכין (ו) דלא מצי לזהדוריה ולמשקל
דמי: **מקח טעות.** הויה משיכה
טעות דלאו דאדעתא דעבודת כוכבים
זין: **סיפא ולו מקח טעות.** בחמיה.
ואע"ג דהייב דמי לישקליהו: **מיחוי**
כעבודת כוכבים. לבי הרב שקל
זוי מיחוי כמאן דמוזן לעבודת כוכבים
דמי: **פסק עד שכל דמד דמי מוסרי.**
דכי מדד קנייה עובד כוכבים במשיכה
וקמו זוזי כהגהה גביה זין נסך לא
הו עד דנגע ביה (ו): **שקדיס**

לו דינר. שנתן לו מעומו קודם לכן: **שקדיס.** לו. ונתן לו מעות
יותר מכדי דמי היין עד שיפסקו הדמים יחיד לו ישראל אח
המוסר: **אמאי דמיו אסורין.** ולדידך דלמסר. טעמא דרישא
משום דמשיכה קונה סיפא נמי אמאי דמיו אסורין: **סמכא**
דפסיה. למקמי משיכה: **לא פסק.** קודם משיכה לא סמכא דעתיה
למקמייה עובד כוכבים שמא ירבה לו בדמיו: **בן נח.** שגול את ישראל
פחות משוה פרוטה אע"ג דגבי ישראל לאו ממונא הוא דמחלי עליה
גבי עובד כוכבים ממונא הוא וכן נה נטעוה על הגול כהגהה
(דף טו.) ואזהרה שלהן זו היא מיתתן ואין כריסין התראה:
ולא
וכן נה מלוה על הגול ואזהרתן זו מיתתן ולא יתן להשגון ודוקא (ו) ישראל דבר מחילה הוא
וש"פ פ"י דלא יתן להשגון משום דקס ליה גדרבה מיהא ולא נראה דא"כ לא יתחייב עובד כוכבים לשלם גולו בשום ענין:
וא"י ס"ד משיכה בעובד כוכבים אינה קונה אמאי נהרג. (ט"פ) הא לא קנה היכל דלחיה כהגהה דישאלה הוא וקשה
דהא ישראל נמי לא קנה הגוילה להיות שלו ואפי"ה קנייה להחמיר החיוז דשייך דהו"נ יט לוי לומר דבן
נה שקנאו להחמיר בה מיתה דהיינו החיוז דשייך בה וי"ל דודאי אי גול שוה פרוטה דהו ממונא לגבי ישראל וחסירו אית
לן למימר דפ"י אכל פחות משוה פרוטה שלא חסר הישראל דלאו ממונא הוא וגם ממון העובד כוכבים לא נתרבה
שהרי לא קנאה משום הכי פריך אמאי נהרג ומשני כערא (ו) דישאל: (ו) וי"ל דהו כהגהה דישאל:

ומאי

ישראל והמעוה שצד ישראל נעשו למפרע דמי זין נסך ואין לומר
שהעובד כוכבים היו נותנין להם המעוה כמתנה דלכו בשופטני
עסקינן ואורי"י ששבעת נתינת הדמים היו אומרים להם העובדי
כוכבים אלו מקנים לכם המעוה מעכשיו והיו יהיה שלנו מעכשיו
והעובד כוכבים היו מאמינים אותם
בטוב ולא היו יוראים פן יגזלו ואע"פ
שלא נה ליה עדיין א"כ י"ל דסבר
הא דדמי דקניא משיכה או מעוה
בעובד כוכבים ודריש הכי לעמיתן
במשיכה הא לעובד כוכבים או נהא
או נהא וליה ליה הא דלמר בכורות
(דף ג:) מדשאלה נהא עובד כוכבים
נמי כחלה ואי"ת ולמה לא למדס
להדיח כלי העובד כוכבים או למדור
כלי ישראל וי"ל דכך יש לטעות
כמה פעמים אכל נלקחת מעוה
קודם לא ינא לטעות כיון שהיה
מנהגם כן: **שמעך** מינה נצוק
חבור. ואי"ת ולמה להו רב לנשייתא
ליקטפי קטופי וכדי הא גוונא שרי
גס אי נזוק חבור כדקאמר לקמן
(דף עב:) וי"ל לפי שהיו מוכרים זין
הרבה היה להם טורח גדול לקטף:
הבא במאי עסקינן דאיבא עכבא
זין אפוסא דכוונתא. ממה יניטיל
ההוא פורמא כ"ל דמין דמיו הוא
וקסבר דלא נטיל: **זי"א** ס"ד משיכה
בעובד כוכבים קונה אמאי יחיד.
ואי"ת ואלא מאי מעוה קונוה א"כ
אימא סיפא אס משנתן מעוה משך
יולך הנאה לים המלח ולמ"ל משך
כיון דמעוה קונוה דמי הא גוונא
פריך בכורות (שם) ואי ס"ד מעוה
קונוה למ"ל משך וי"ל דבין מקשה
דמשיכה נטעוה חסם בעי למימר
דנענין בעובד כוכבים תרמי משיכה
וכסף ויה"ק הכא ואי ס"ד משיכה
לחיה קונה בלא מעוה אמאי יחיד
והכא נמי יה"ק אי ס"ד מעוה למחיהו
קונה (ואמאי יחיד) וא"ת מומ"ט דמקשה
דנענין לומר תרמי וי"ל משום דריש
לעמיתן כחלה נמשיכה או ככסף
לכל תן כדלית ליה ולעובד כוכבים
עד דלחא תרמי משיכה וכסף:
מיד הוא טעמא אמאי א"כ ב'.
ואי"ת קשא דרב אדרב דהכא מוקי
אליבא דרב דמשיכה קונה בעובד
כוכבים וכן הוכיח (כ"ב דף מה. וס.)
משמע דמ"ל כרשב"ל דמשיכה קונה
בישראל ולא בעובד כוכבים גבי ההיא
דמייתא חסם נהנה לזלן ואמר רב
עלה דוקא בלן דלא מיתסרל משיכה
אכל ספר לא מעל עד דמשך אלמא
קסבר דמשיכה קונה בישראל א"כ
אינה קונה בעובד כוכבים ומינה

מסייע חסם לרשב"ל וא"כ קשה דרב אדרב דריש
לעיל אמר רבא לנשייתא אכל ל"ג מדלמר הכא מיד הוא טעמא
אלא לרב האמר רב הלכה כו' דע"כ היינו רב דלמר לקמן סוף
פירקא הכי דממית ר' יוחנן אזהרה וא"כ לעיל נמי בעובדא
דנשייתא גרסין רב ולא רבא וקשה דרב אדרב וי"ל דההוא דבין
מיירי לבין עובד כוכבים ולכן קאמר רב דוקא בלן אכל ספר עובד
כוכבים לא עד דמשך דמשיכה בעובד כוכבים קונה כדלמר רב הכא
והכי נמי לריך לאוקמי לרבי יוחנן דהס דפ"י שם ותלמודא
דמייתא נמי סייעתא לרשב"ל חסם פ' הוכיח (שם) היינו לפי הפשט
דמשמע דמיירי בישראל: **בן נח** נהרג על פחות משוה פרוטה.
וכן נה מלוה על הגול ואזהרתן זו מיתתן ולא יתן להשגון ודוקא (ו) ישראל דבר מחילה הוא
וש"פ פ"י דלא יתן להשגון משום דקס ליה גדרבה מיהא ולא נראה דא"כ לא יתחייב עובד כוכבים לשלם גולו בשום ענין:
וא"י ס"ד משיכה בעובד כוכבים אינה קונה אמאי נהרג. (ט"פ) הא לא קנה היכל דלחיה כהגהה דישאלה הוא וקשה
דהא ישראל נמי לא קנה הגוילה להיות שלו ואפי"ה קנייה להחמיר החיוז דשייך דהו"נ יט לוי לומר דבן
נה שקנאו להחמיר בה מיתה דהיינו החיוז דשייך בה וי"ל דודאי אי גול שוה פרוטה דהו ממונא לגבי ישראל וחסירו אית
לן למימר דפ"י אכל פחות משוה פרוטה שלא חסר הישראל דלאו ממונא הוא וגם ממון העובד כוכבים לא נתרבה
שהרי לא קנאה משום הכי פריך אמאי נהרג ומשני כערא (ו) דישאל: (ו) וי"ל דהו כהגהה דישאל:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones